

СПОГОДБА МЕЖДУ ПРАВИТЕЛСТВОТО НА НАРОДНА РЕПУБЛИКА
БЪЛГАРИЯ И ПРАВИТЕЛСТВОТО НА СОЦИАЛИСТИЧЕСКА РЕПУБЛИКА
РУМЪНИЯ ЗА ПРЕМАХВАНЕ НА ВХОДНО-ИЗХОДНИТЕ ВИЗИ
ЗА СЛУЖЕБНИ, ЧАСТНИ И ТУРИСТИЧЕСКИ ПЪТУВАНИЯ, КАКТО
И НА ТРАНЗИТНИТЕ ВИЗИ

Правителството на Народна република България и Правителството на Социалистическа република Румъния

в желанието си да укрепят и развият по-нататък приятелските отношения между двете държави и да улеснят взаимно служебните, частните и туристическите, както и транзитните пътувания на своите граждани се договориха да сключат тази Спогодба.

За тази цел страните определиха свои пълномощници:

Правителството на Народна република България

Правителството на Социалистическа република Румъния

които след размяна на редовни, надлежно оформени пълномощия се договориха за следното:

Ч л е н 1

Гражданите на едната Договаряща страна могат без виза на другата Договаряща страна да влизат на нейна територия за временно пребиваване или преминаване транзит.

Разпоредбите на този член не засягат задължението на гражданите на Договарящите страни да притежават виза на своята страна, ако това се изисква от законодателството на държавата, чиито граждани са.

Ч л е н 2

Гражданите на едната Договаряща страна, които се ползват от тази Спогодба, могат да пътуват по територията на другата Договаряща страна за временен престой или да преминават транзит с един от документите за преминаване на границата, предвидени в приложение № 1 на тази Спогодба.

Всяка Договаряща страна ще предоставя на другата Договаряща страна образците на документите за преминаване границата, а в случай на промяна или въвеждане на нов вид документи ще уведомява по дипломатически път, като ѝ изпраща тези образци.

Новите документи за преминаване на границата, които ще бъдат съставени съгласно с международната практика, ще могат да бъдат използвани 30 дни след уведомяването и връчването на тези образци.

Член 3.

Влизането и излизането, както и транзитното преминаване на гражданите на едната Договаряща страна на територията на другата Договаряща страна може да става през всеки граничен пропускателен пункт, открит за международния пътнически транспорт.

Член 4

Децата, които не притежават личен документ за преминаване на границата, се вписват в документа за преминаване на границата на един от родителите или на друго придружаващо ги лице съгласно със законодателството на държавата, чиито граждани са.

В случай, че децата пътуват сами, трябва да притежават лични документи за преминаване на границата, на които имат право съгласно със законодателството на тяхната държава.

Член 5

Излизането и връщането на гражданите на едната Договаряща страна с постоянно местожителство на територията на другата Договаряща страна, за да пътуват в страната, чиито граждани са, или в трета държава, ще става съгласно с разпоредбите на страната, в която имат постоянно местожителство.

Член 6

Гражданите на едната Договаряща страна, които пътуват служебно, имат право да останат на територията на другата Договаряща страна, докато трае командироването им.

Гражданите на едната Договаряща страна, които пътуват с частни или туристически цели, могат да пребивават на територията на другата Договаряща страна до тридесет дни с възможност да им се продължи престоят за срок до 90 дни от датата на преминаване на държавната граница.

Гражданите на едната Договаряща страна, пътуващи транзит, могат да останат на територията на другата Договаряща страна съгласно с нейното законодателство.

Член 7

Гражданин на едната Договаряща страна, който отива с частна цел на територията на другата Договаряща страна, за да пребивава повече от три месеца или да се установи на постоянно местожителство, се нуждае от виза на приемащата страна съгласно с нейното законодателство.

Член 8

Гражданите на едната Договаряща страна нямат право да постъпват на работа по време на временния си престой на територията на другата Договаряща страна.

Член 9

Гражданин на едната Договаряща страна, който изгуби на територията на другата Договаряща страна документите за пътуване, въз основа на които е преминал границата, е длъжен да информира за това местните компетентни органи. В тези случаи дипломатическото или консулското представителство на неговата страна му издава нов документ за преминаване на границата. Този документ трябва да има изходна виза на страната, където е загубен документът за пътуване.

Член 10

Гражданите на едната Договаряща страна по време на престоя си на територията на другата Договаряща страна са длъжни да спазват законите на държавата, на чиято територия се намират.

Член 11

Всяка Договаряща страна ще се отнася към гражданите на другата Договаряща страна, намиращи се временно на нейна територия, с най-голямо внимание и уважение, що се касае до престоя и движението на чужденците на нейна територия.

Разпоредбите на тази Спогодба не засягат правото на всяка Договаряща страна да откаже влизането, да намали или да прекрати пребиваването на своя територия на нежелателни лица — граждани на другата Договаряща страна.

Член 12

Условията за плащанията между двете страни относно направените разходи на гражданите на едната Договаряща страна, които пътуват на територията на другата Договаряща страна, както и годишният обем на пътуванията са установени с протокол към тази Спогодба.

Ч л е н 13

Договарящите страни при необходимост ще се консултират по дипломатически път за изпълнението на тази Спогодба и ще се договарят за вземане на съответни мерки за нейното приложение в интерес на двете страни.

Ч л е н 14

Сключените споразумения между Народна република България и Социалистическа република Румъния през 1956 година относно безвизовото пътуване на гражданите с дипломатически, служебни и обикновени паспорти, както и Протоколът от 1963 година относно пътуването на гражданите за посещение на роднини и приятели ще престанат да действуват в момента на влизането в сила на тази Спогодба.

Ч л е н 15

Тази Спогодба подлежи на одобрение съгласно с разпоредбите на Договарящите страни и влиза в сила тридесет дни след размяната на ноти, с които се потвърждава одобрението ѝ.

Ч л е н 16

Тази Спогодба се сключва за неопределено време и остава в сила още шест месеца от датата на денонсирането ѝ от едната от Договарящите страни.

Спогодбата е съставена в София на 22 август 1967 година в два оригинални екземпляра, всеки на български и румънски език, като и двата текста имат еднаква сила.

(Следват подписи.)

В сила от 10 декември 1967 г.